

a Iſid. Peluſiota l. 2. epist. 127. ad Cyril. Alexand.

Προβλῶν τῶν ἐκ τῆς ἀλεξάνδρειας ἡγουμένων, ὅτι καὶ ἐκ τῆς αἰγυπτίου ἐκκλησίας, διὰ τὴν ἑκείνων, &c.

b Sozom. l. 1. c. 13.

vi supra.

c Theod. l. 1. hist.

Eccl. c. 9.

Εφ' ὅτι ἔχειν τὴν ἀν- τὴν [τὴν πύλιν] καὶ

λειτεουργεῖν δεύ-

εως ὅτι ἐν αὐτῇ πα-

ροῦ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκκλησιασ-

τικῆς ἐκκλησίας [τῶν]

ἑκείνων τῶν πύλιν

καὶ συλλειτουργεῖν ἡ-

μῶν ἀλεξάνδρειας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

καὶ ἐκκλησίας

clesiæ suæ Antistitem elegerant, vt ordinationem à se oblatam acciperet? Adhibebo & Isidorum Pelusiotam, qui de Martiniano Presbytero sub Eusebio Pelusij Episcopo degente ad Cyrillum Alexandrinum in Epistolis scribens hæc ait, [Nuper quidem aurum Alexandriam præmisit, Episcopatum aucupans. Quod cum sanctitas tua comperisset, per litteras comminata est, &c.] Et paulo post. [Litteris tuis minisque contemptis ac pro nihilo habitis Alexandriam perrexit, sibi quidem Episcopatum captans, tuæ autem famæ (vt qui sacras ordinationes pecunia addicas) labem inferens.] Argumenta alia his superaddere quis non superfluum existimabit, cum ex prædictis pateat Alexandrinum Patriarcham, non tantum in prima Aegypto, sed etiam in Augustamnica & Lybia Præsules ordinasse?

Addam potius cum eruditissimo viro non tantum Episcoporum, sed etiam omnium Ecclesiæ ministrorum ordinationem ad Alexandrinum Episcopum ex antiqua consuetudine spectasse. Nec leuiter sanè, cum hæc sententia valde probabilibus nitatur argumentis. Inter illa duo potissimum apud Authores historiæ Ecclesiasticæ obseruare est, vnum quidem de iure, alterum de facto. Iuris, fide dignus testis est Sozomenus^b, dum temerarios Meletij conatus describens, ait ordinationes in vniuersum ab eo factas ad Petrum Alexandrinum solum pertinuisse. Græca editio *ἐνέργειαν* habet cum in ea non Episcoporum *χειροτονίαν* sed *χειροθεσίαν* absolute à Meletio intentatam damnet. Nec re vera Episcopos solum ordinauerat Meletius, sed etiam Presbyteros, Diaconos, aliosque Ecclesiæ ministros, vt legitur apud Epiphaniū. Quod autem de facto Alexandrinus Antistes per omnes Ecclesias, Clericos quoscumque ordinaret, clarè indicat Theodoretus, vel potius Epistola Concilij Nicæni apud Theodoretum, cum dicitur Concilij Patres statuuisse, vt si quis ex ministris à Meletio ordinatis ad idem ministerium postea assumeretur, id non sine consensu Episcopi Alexandriæ fieret, & in quacumque Ecclesia Aegypti constitueretur, nonnisi post alios ministros ab Alexandrino Episcopo ordinatos federet. Quis enim ex his nō infert, Alexandrinum Episcopum pro singulis & in singulis Ecclesijs ministros ordinasse? Vnde cum Theophilus Alexandrinus Dioscorum Hermopolis Episcopum ordinasset, duos in eadem Ecclesia creauit Clericos, Socrate teste^d [Theophilus, inquit, Alexandriæ Episcopus, eos amauit plurimū, mireque coluit. Proinde vnum horum, nempe Dioscorum, quasi vi à Monasterio abstrahens Episcopum Hermopolis designauit: alios duos obsecrauit vt ætatem simul cum ipso agerent; & cum verbis ægre illis persuadere posset, auctoritate tamen, vt pote Episcopus, illud facere compulit: ac primum dignitate Clericorum eos cohonestare, deinde administrationem Ecclesiæ illis concedere coepit.]

Præterea apud Alexandrinos, inquit Sozom.^e solus ciuitatis Episcopus docet. Aiunt tamen hanc consuetudinem non prius inoleuisse, quam ex quo Arius presbyter de doctrina differens insolitā introduceret. Nouum & illud apud eosdem Alexandrinos est, quod Episcopus dū recitatur Euangelium nō assurgat: quod apud alios vsquam fieri equidem neque comperi, neque audiui. Additurq; in actis Cōcilij Chalc.^f omnes Aegypti Episcopos ita Patriarchæ detulisse, vt hoc vita functo quidquam decernere non auderent. Vnde

f A. 4. Concil. Chalced.

Αἱρετικοὶ καὶ ὑπερ-

βουλοὶ καὶ ἄλλοι

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου

ἐκκλησίας, καὶ

ἐκ τῆς αἰγυπτίου